

Sygn. akt II Ka 179/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 r.

sprawy **B. M.**

obwinionego z art.77 kw

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę obwinionego i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 17 stycznia 2022 r. sygn. akt II W 1104/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. S. w Ł. 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu obwinionego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od B. M. na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty oraz 566,60 złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego;

IV. zwalnia oskarżycielkę posiłkową H. K. od kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki w części jej przypadającej ponosi Skarb Państwa.

Sygn.akt II Ka 179/22

UZASADNIENIE

B. M. obwiniony był o to, że w okresie od dnia 15 października 2020 r. godz. 22:00 do dnia 16 października 2020 r. godz. 7:00 w miejscowości R., gm. K. (...), pow. (...), woj. (...) będąc właścicielem nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt, w wyniku czego zwierzęta – dwie krowy zjadły jabłka z przymy na szkodę H. K., to jest o wykroczenie z **art. 77 § 1 kw.**

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 17 stycznia 2022r. obwinionego B. M. uznał za winnego tego, że w nocy z 15 na 16 października 2020 roku, pomiędzy godzinami 22:00 a 7:00 w R., w gminie K., w powiecie (...), w województwie (...) nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt, w wyniku czego należące do jego syna M. M. dwie krowy zjadły jabłka z przymy na szkodę H. K., przy czym zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym, to jest wykroczenia wyczerpującego

znamiona art. 77 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i na podstawie drugiego z wymienionych przepisów odstąpił od wymierzenia kary; na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity- Dz. U. z 2020 r., poz. 1651) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. S. kwotę 354,24 złotych, w tym podatek VAT, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obwinionemu B. M.; na podstawie art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego B. M. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońca obwinionego i pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej.

Obrońca obwinionego zaskarżył wyrok w całości na korzyść obwinionego. Wyrokowi temu zarzucił:

1) obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 kpw poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na ocenie materiału dowodowego jednoznacznie na niekorzyść obwinionego wyrażającej się w:

a) wysnuciu błędnych wniosków z zeznań świadków M. M. i Z. M., iż w nocy w z 15 na 16 października 2020 roku w R., obwiniony nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu krów, w sytuacji, gdy brak jest jednoznacznych dowodów, że w tym okresie to obwiniony opiekował się krowami należącymi do jego syna M. M.,

2) obrazę art. 77 S 1 kw poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyznaniu, iż nawet gdyby z materiału dowodowego wynikało, iż krowy, którymi opiekował się obwiniony zjadły jabłka należące do H. K. to z uwagi na właściwość fizyczną i psychiczną krów jako zwierząt roślinożernych i niegroźnych, fakt spożycia jabłek nie stanowił naruszenia nawet zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosił o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie obwinionego,
- 2) przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu za postępowanie przed Sądem II instancji.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zaskarżył wyrok na niekorzyść obwinionego B. M. w części (co do kary), tj. w zakresie rozstrzygnięcia o odstąpieniu od wymierzenia kary. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść przejawiający się w dowolnym uznaniu, że okoliczności sprawy, a to znaczne ograniczenie zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem przez B. M. stanowi wystarczającą przesłankę do odstąpienia od wymierzenia kary obwinionemu podczas, gdy Sąd, biorąc przede wszystkim pod uwagę prewencyjny i wychowawczy charakter kary, winien wziąć pod uwagę całość okoliczności sprawy, w tym postawę obwinionego i jego zachowanie zarówno przed, jak i po popełnieniu wykroczenia, które to okoliczności w realiach niniejszej sprawy nie dawały podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, czyniąc przedmiotowe orzeczenie z punktu widzenia stron postępowania de facto przyzwoleniem na naganne zachowania B. M. względem H. K., czyniąc zaskarżone orzeczenie rażąco łagodnym.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie obwinionemu B. M. adekwatnej kary w związku z popełnionym wykroczeniem.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył obrońca w części dotyczącej wyroku w pkt. III.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pkt. III wyroku dotyczy obciążenia obwinionego należnościami na rzecz Skarbu Państwa, bowiem Sąd Okręgowy w Siedlcach uznał, przeciwnie do Sądu I instancji, że B. M. może je ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie, skoro posiada emeryturę i gospodarstwo rolne. Z art.119 §1 kpw wynika, że w razie skazania obwinionego, a skazanie nastąpiło, sąd zasądza opłatę na rzecz Skarbu Państwa, zryczałtowane wydatki i należności, o których mowa w przepisie art. 118§ 1 i 2 kpw. Na obciążenie B. M. składa się kwota 30 złotych tytułem opłaty za II instancję zgodnie z art. 5 Ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz.U. Nr 27, poz.152 z późn. zm.),

50 złotych zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego i wynagrodzenie obrońcy w wysokości 516,60 zł. Zauważyć należy, że obrońca został ustanowiony w związku z badaniem sądowo-psychiatrycznym obwinionego, a nie z niedostatku. Regułą postępowania karnego i postępowania w sprawach o wykroczenia jest obciążenie strony przegrywającej kosztami, które ona spowodowała, wyjątkiem natomiast jest zwolnienie jej od ponoszenia tych kosztów. Sąd odwoławczy uznał, że skoro obwiniony przegrał apelację wniesioną przez obrońcę i ma dochody pozwalające na uiszczenie kosztów, które tymczasowo wyłożył Skarb Państwa, to winien je ponieść.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.